

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 108/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Sąd Okręgowy w P., wyrok z dnia (...)			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącnego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w		

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu			
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)					
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu			
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO					

WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków	
Lp.	Zarzut
	<p>I. APELACJA OSKARŻYCIELA PUBLICZNEGO – PROKURATORA</p> <p>1. rażąca niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu M. W. kary pozbawienia wolności poprzez niedostateczne uwzględnienie znacznego stopnia jego winy oraz społecznej szkodliwości jego czynów, wynikających ze sposobu działania oskarżonego oraz celów wychowawczych i zapobiegawczych, jakie kara powinna względem niego osiągnąć, a także potrzeby kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, które to okoliczności we wzajemnym ze</p>

sobą powiązaniu
uzasadniają
wymierzenie
oskarżonemu
kary surowszej,
aniżeli
orzeczona przez
Sąd I instancji.

II. APELACJA OBROŃCY

1. obraza
przepisów
postępowania,
która miała
wpływ na treść
orzeczenia a
mianowicie art.
7 k.p.k., art. 201
k.p.k. i art. 366
§ 1 k.p.k. poprzez
przekroczenie
swobodnej
oceny dowodu z
opinii sądowo-
psychiatrycznej
oraz ustnej
opinii
uzupełniającej
wydanych przez
biegłych
psychiatrów M.
Z. i E. P. oraz
biegłą psycholog
H. N. i
niezasadne
oddalenie
wniosku obrony
o dopuszczenie
dowodu z opinii
innego zespołu
biegłych lekarzy
psychiatrów i
psychologa w
celu dokonania
prawidłowych
ustaleń
odnośnie stanu
poczytalności

	oskarżonego w chwili popełnienia zarzucanych czynów.		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>Na wstępie należy wskazać, iż Sąd Okręgowy w P. wyrokiem z dnia (...) r. w sprawie o sygn. akt (...) uznał oskarżonego M. W. za winnego tego, że:</p> <p>I. w dniu (...) roku w P., kpiąc obutą nogą oraz uderzając bliżej nieustalonym przedmiotem w dolną szybę drzwi wewnętrznych w aptece (...) na Os. (...), powodując szkody w wysokości 340 zł, dokonał jej wybicia i włamania do wnętrza apteki, gdzie posługując się niebezpiecznym przedmiotem w</p>			

postaci rozbitej butelki - tzw. „tulipanem” i grożąc A. H. natychmiastowym jego użyciem, dokonał kradzieży dwóch opakowań leku A. o łącznej wartości 42,00 złotych oraz pieniędzy w kwocie 440,53 złotych, tj. mienia o łącznej wartości 482,53 złotych, działając na szkodę A. H. oraz (...) Spółka z o.o. Spółka Komandytowa z siedzibą w P., tj. popełnienia zbrodni z art. 280 § 2 k.k. w zb. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 280 § 2 k.k. (w zw. z art. 11 § 3 k.k.) wymierzył mu karę 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności;

II. w dniu (...) roku, w P., w aptece Centrum (...) przy ul. (...), posługując się nożem i grożąc D. S. natychmiastowym jego użyciem, dokonał kradzieży trzech

opakowań leku
A. o łącznej
wartości 59,97
złotych działając
w ten sposób na
szkodę D. S. oraz
(...) Spółka z o.o.
z siedzibą w N.,
tj. popełnienia
przestępstwa z
art. 280 § 2 k.k.

oraz w dniu
(...) roku w P.,
w aptece (...) przy ul. (...),
posługując się
nożem i grożąc
A. K. (1) oraz
I. L.
natychmiastowym
jego użyciem,
dokonał
kradzieży
sześciu
opakowań leku
A. o łącznej
wartości 108,00
złotych,
działając w ten
sposób na
szkodę A. K.
(1), I. L.
oraz (...) Grupa
(...) i wspólnicy
Spółka Jawna
z (...) w P.,
tj. popełnienia
przestępstwa z
art. 280 § 2 k.k.

i przy przyjęciu,
że oba w/w
czyny stanowią
ciąg przestępstw
z art. 91 § 1 k.k.
na podstawie
art. 280 § 2 k.k.
w zw. z art. 91 §
1 k.k. wymierzył

mu karę 4 lat pozbawienia wolności;

III. w okresie od co najmniej początku (...) roku, w P., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uzyskiwania lekarstw niezbędnych do wytwarzania środków odurzających dokonywał kradzieży szczególnie zuchwałej, na szkodę różnych podmiotów, i tak:

1) w dniu (...) roku, w P., w aptece (...) przy ulicy (...), dokonał kradzieży szczególnie zuchwałej leku A., o wartości 18,99 złotych, poprzez jego zabór w obecności farmaceuty H. W. po odwróceniu jego uwagi i pozostawienie pustego opakowania, wykazując w ten sposób postawę

lekceważącą
wobec
posiadacza
rzeczy, działając
na szkodę (...)
Company S.A. z
siedzibą w K.;

2) w dniu (...) roku, w P., w aptece (...) przy ul. (...) dokonał kradzieży szczególnie zuchwałej leku A. A.-T. o wartości 18,99 złotych i igły do iniekcji o wartości 0,78 złotych, poprzez ich wyrwanie z rąk farmaceuty A. M., wykazując w ten sposób postawę lekceważącą wobec posiadacza rzeczy, działając na szkodę (...) Company S.A. z siedzibą w K.;

3) w bliżej nieustalonym czasie w okresie od (...) roku, w P., w aptece (...) przy ul. (...), dokonał kradzieży szczególnie zuchwałej leku A. o wartości 18,49 złotych, poprzez jego zabór w obecności farmaceuty P.

M., wykazując
w ten sposób
postawę
lekceważącą
wobec
posiadacza
rzeczy, działając
na szkodę (...)
Apteka Spółka
z o.o. Spółka
Jawna;

4) w dniu (...) roku, w P., w aptece (...) przy ul. (...), dokonał kradzieży szczególnie zuchwałej leku S., o wartości 25 złotych, poprzez jego zabór w obecności właściciela apteki, po odwróceniu jego uwagi wykazując w ten sposób postawę lekceważącą wobec posiadacza rzeczy, działając na szkodę apteki (...) Spółka Jawna z siedzibą w P. – M. K. i H. K. oraz (...) P.;

5) w dniu (...) roku, w P., w aptece (...) przy Placu (...), dokonał kradzieży szczególnie zuchwałej leku S. wartości 18,95 złotych oraz 5 sztuk igieł

do iniekcji o wartości 0,50 złotych, poprzez ich zabór po odwróceniu uwagi farmaceuty M. M., wykazując w ten sposób postawę lekceważącą wobec posiadacza rzeczy, działając na szkodę „O.K. Apteka” (...) Spółka z o. o. z siedzibą w P.;

6) w bliżej nieustalonym dniu (...) roku, w P., w aptece (...) na Osiedlu (...), dokonał kradzieży szczególnie zuchwałej leków: A. o wartości 24,83 złote, Polopiryna C o wartości 25,81 złotych, K. A. wartości 21,59 złotych oraz nadmanganian potasu o wartości 7,67 złotych, tj. leków o łącznej wartości 79,90 złotych, poprzez wyrwanie siatki z lekami z ręki farmaceuty A. H., wykazując w ten sposób postawę lekceważącą wobec

posiadacza
rzeczy, działając
na szkodę (...) Spółka z o.o.
Spółka
Komandytowa z
siedzibą w P.;

7) w bliżej
nieustalonym
dniu na
początku (...) roku, w P., w
aptece (...), przy
ul. (...), dokonał
kradzieży
szczególnie
zuchwałej leku
A. A.-T., o
wartości 19,98
złotych po jego
zamianie, po
odwróceniu
uwagi
farmaceuty Ł.
B. na puste
opakowanie po
takim samym
leku, wykazując
w ten sposób
postawę
lekceważącą
wobec
posiadacza
rzeczy, działając
na szkodę G. K. i
K. K. (1);

8) w dniu
31 października
2020 roku, w
P., w aptecce
(...) przy Placu
(...), dokonał
kradzieży
szczególnie
zuchwałej leku
S., wartości
18,95 złotych
poprzez jego

zabór po
odwróceniu
uwagi
farmaceuty K.
B., wykazując
w ten sposób
postawę
lekceważącą
wobec
posiadacza
rzeczy, działając
na szkodę „O.K.
Apteka” (...)
Spółka z o.o. z
siedzibą w P.;

9) w dniu
(...)roku, w P., w
aptece (...) przy
ul. (...), dokonał
kradzieży
szczególnie
zuchwałej leku S.
o wartości 18,98
złotych, poprzez
jego zabór w
obecności
farmaceuty A. Ł.,
wykazując w ten
sposób postawę
lekceważącą
wobec
posiadacza
rzeczy, działając
na szkodę G. K. i
K. K. (1);

10) w dniu
(...)roku, w P., w
aptece Centrum
leków” przy ul.
(...), dokonał
kradzieży
szczególnie
zuchwałej leku
A., o wartości
25,03 złotych
poprzez jego
zabór w
obecności

farmaceuty E. Z.,
po odwróceniu
jej uwagi,
wykazując w ten
sposób postawę
lekceważącą
wobec
posiadacza
rzeczy, działając
na szkodę (...) Spółka z o.o. z
siedzibą w N.;

11) w dniu
(...) roku, w
P., w aptecce
(...) przy ulicy
(...), dokonał
kradzieży
szczególnie
zuchwałej
leków: (...), N.
(...), A. A.-T., A.
spray, R. krople
do oczu, łącznej
wartości 105,87
złotych, poprzez
ich zabór po
odwróceniu
uwagi
farmaceuty A.
K. (1), oraz
w obecności
innych klientów,
wykazując w ten
sposób postawę
lekceważącą
wobec
posiadacza
rzeczy, działając
na szkodę (...) Grupa (...) i
wspólnicy
Spółka Jawna z
(...) w P.;

12) w dniu (...) roku, w P., w aptecce (...) przy ul. (...), dokonał

kradzieży
szczególnie
zuchwałej leku
A., wartości
18,99 złotych,
poprzez jego
zabór w
obecności
farmaceuty J.
W., po
odwróceniu jej
uwagi,
wykazując w ten
sposób postawę
lekceważącą
wobec
posiadacza
rzeczy, działając
na szkodę (...)
Company S.A. z
siedzibą w K.;

13) w dniu (...)
roku w P., w
aptece Centrum
(...) przy ulicy
(...), dokonał
kradzieży
szczególnie
zuchwałej leków
A. A.-T.,
wartości 19,99
złotych oraz
kropli do oczu
D., o wartości
78,82 złote, tj.
leków o łącznej
wartości 98,81
złotych, poprzez
ich zabór w
obecności
farmaceuty A.
G., po
odwróceniu jej
uwagi,
wykazując w ten
sposób postawę
lekceważącą
wobec
posiadacza

rzeczy, działając
na szkodę (...)
Spółka z o.o. z
siedzibą w N.;

14) w dniu (...) roku, w P., w aptece (...) przy ul. (...), dokonał kradzieży szczególnie zuchwałej leku A., o wartości 18,49 złotych, poprzez jego zabór w obecności farmaceuty A. K. (2), po odwróceniu jej uwagi wykazując w ten sposób postawę lekceważącą wobec posiadacza rzeczy, działając na szkodę (...) Apteka Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Jawna;

15) w dniu (...) roku w P., w aptece (...) przy ul. (...), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia w sposób szczególnie zuchwały, poprzez wyszarpięcie z ręki K. S. jednego opakowania leku o nazwie S. oraz preparatu witaminowego -

o łącznej wartości 30 złotych, a także pieniędzy w kwocie 20,00 złotych, tj. mienia o łącznej wartości 50 złotych, wykazując w ten sposób postawę lekceważącą wobec posiadacza rzeczy, działając w ten sposób na szkodę (...) Company S.A. z siedzibą w K.;

16) w dniu (...) roku, w P., w aptece (...) przy ul. (...), dokonał kradzieży szczególnie zuchwałej leków: A. A.-T. wartości 19,99 złotych i S. o wartości 19,99 złotych, poprzez ich zabór w obecności farmaceuty J. S., po odwróceniu jego uwagi wykazując w ten sposób postawę lekceważącą wobec posiadacza rzeczy, działając na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G.,

17. dokonał kradzieży z włamaniem w

ten sposób, że w dniu (...) roku w P., poprzez kopanie obutą nogą, uderzenie metalowym śmietnikiem oraz kostkami brukowymi w szybę w drzwiach apteki (...) przy ul. (...), czym spowodował jej wybicie, w wyniku czego powstały straty w kwocie 1 414,50 złotych, włamał się do tej apteki i dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci: jednego opakowania leku T. o wartości 14,95 złotych, dwóch opakowań leku Cirrus o łącznej wartości 31,90 złotych, jednego opakowania leku I. Z. o wartości 11,95 złotych, trzech opakowań leku I. Z. łącznej wartości 32,97 złote, dwóch opakowań leku S. o łącznej wartości 35,98 złote, jednego opakowania leku T. Trend o wartości 22,85 złotych, tj. mienia o łącznej wartości 150,60

złotych i
wyrządzając
łącznie szkodę
na kwotę 3 813
zł, działając na
szkodę (...) sp. z
o.o. z siedzibą w
G.,

18. usiłował
dokonać
kradzieży z
włamaniem w
ten sposób, że
w dniu (...) roku
w P., poprzez
rzucanie
kostkami
brukowymi w
szybę w
drzwiach apteki
(...) przy ul. (...),
czym
spowodował jej
uszkodzenia w
postaci
wgnieceń,
ubytków oraz
pęknięć na całej
jej powierzchni,
w wyniku czego
powstały straty
w kwocie 6
215,89 złotych,
usiłował włamać
się do tej
apteki i dokonać
zaboru w celu
przywłaszczenia
bliżej
nieokreślonych
leków z
zawartością
pseudoefedryny,
lecz
zamierzonego
celu nie osiągnął
z uwagi na
niemożność
wybicia szyby w

drzwiach
wejściowych,
działając na
szkodę apteki
(...) Spółka
Jawna z siedzibą
w P. – M. K. i
H. K. oraz (...)
Polska,

tj. popełnienia
przestępstwa z
art. 278a § 1 k.k.
w zb. z art. 279 §
1 k.k. w zb. z art.
13 § 1 k.k. w zw.
z art. 279 § 1 k.k.
w zb. z art. 288 §
1 k.k. w zw. z art.
11 § 2 k.k. w zw.
z art. 12 § 1 k.k.
i za przestępstwo
to na podstawie
art. 279 § 1 k.k.
w zw. z art. 11 §
3 k.k. wymierzył
mu karę 2
lat pozbawienia
wolności;

IV. w dniu (...) roku, w P., w aptece (...) przy ul. (...), działając z zamiarem ewentualnym dokonał uszkodzenia mienia w postaci pleksi, poprzez włożenie ręki do okienka z pleksi i jego zrzucenie na podłogę, w wyniku czego uległa ona uszkodzeniu, na skutek czego powstały straty w kwocie 348,77

złoty na
szkodę apteki
(...) Spółka
Jawna z siedzibą
w P. – M.
K. i H. K.
oraz (...) Polska,
tj. popełnienia
wykroczenia z
art. 124 § 1 k.w.
i za wykroczenie
to na podstawie
tego przepisu
wymierzył mu
karę 10 dni
aresztu,
stwierdzając na
podstawie art. 10
§ 1 k.w. (**pkt
V**), iż ta kara
za wykroczenie
nie podlega
wykonaniu;

VI. w dniu
(...) roku w P.,
posługując się
dwoma nożami,
które kierował w
stronę D. D.,
groził mu ich
natychmiastowym
użyciem i
pozbawieniem
życia i zdrowia,
przy czym
groźba ta
wzbudziła w
zagrożonym
uzasadnioną
obawę, że będzie
spełniona, tj.
popełnienia
przestępstwa z
art. 190 § 1 k.k.
i za przestępstwo
to na podstawie
tego przepisu
wymierzył mu
karę 3 miesięcy

pozbawienia
wolności;

VII. w okresie
od co najmniej
początku (...)
roku do (...)
roku, w P.,
działając w
krótkich
odstępach czasu,
w wykonaniu z
góry powziętego
zamiaru, około
250 razy, wbrew
przepisom
ustawy o
przeciwdziałaniu
narkomanii
przetwarzał
substancje
psychotropowe,
w ten sposób, że
kruszył tabletki
A., S., A.
zawierające w
swoim składzie
chlorowodorek
pseudoefedryny
stanowiący
prekursor
narkotykowy
kategorii 1
załącznika 1
ustawy, w ilości
co najmniej 264
sztuk, mieszał je
z
nadmanganianem
potasu i octem,
doprowadzając
do reakcji
chemicznej,
następnie
mieszał z gorącą
wodą,
otrzymując z
pseudoefedryny
metkatynon
zaliczany do

substancji
psychotropowych
grupy I- P,
tj. popełnienia
przestępstwa z
art. 53 ust.
1 ustawy o
przeciwdziałaniu
narkomanii w
zw. z art. 12
§ 1 k.k. i
za przestępstwo
to na podstawie
art. 53 ust. 1 cyt.
wyżej ustawy
wymierzył mu
karę 4 miesięcy
pozbawienia
wolności;

przy czym na
podstawie art.
85 § 1 k.k.
i art. 86 §
1 k.k. połączył
orzeczone wobec
oskarżonego
kary
jednostkowe
pozbawienia
wolności i
wymierzył mu
karę łączną 4
lat i 6 miesięcy
pozbawienia
wolności (**pkt
VIII**), na poczet
której na
podstawie art.
63 § 1 k.k.
zaliczył okres
tymczasowego
aresztowania
oskarżonego od
dnia 16.11.2020
r., godz. 21.00
(**pkt IX**), na
podstawie art.
93b § 1 k.k. i
art. 93c pkt 5

k.k. orzekł wobec oskarżonego środek zabezpieczający w postaci terapii uzależnień od substancji psychoaktywnych i alkoholu (**pkt X**), na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego przepadek noża kuchennego z czarną rękojeścią oraz scyzoryka koloru srebrno-brązowego (**pkt XI**), na podstawie art. 44 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego przepadek zabezpieczonych o uskarżonego leków wraz z opakowaniami (**pkt XII**), na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego na rzecz wymienionych podmiotów obowiązki naprawienia szkody poprzez zapłatę stosownych kwot pieniężnych (**pkt XIII**), na podstawie art. 124 § 4 k.w. orzekł wobec oskarżonego

obowiązek
zapłaty
równowartości
wyrządzonej
szkody poprzez
zapłatę na rzecz
Apteka (...)
Spółka Jawna
kwoty 348,77 zł
(pkt XIV), na
podstawie art.
46 § 1 k.k.
orzekł na rzecz
pokrzywdzonych
A. H., D. S., A. K.
(1), I. L. i D. D.
zadośćuczynienia
w kwotach po
250 zł **(pkt XV)**
oraz orzekł o
kosztach
procesu **(pkt
XVI i XVII)**.

Podkreślić
należy, iż
powyższe
ustalenia
faktyczne,
wynikające z
treści
zaskarżonego
wyroku, które
zostały
szczegółowo
przytoczone w
treści
uzasadnienia
tego wyroku nie
budzą w tej
sprawie żadnych
wątpliwości. Sąd
I instancji
wskazał na
konkretne
dowody, w tym
zwłaszcza na
szczegółowe
wyjaśnienia
oskarżonego, z

których
ustalenia
faktyczne
odnośnie
poszczególnych
czynów
wynikają. Poza
tym Sąd I
instancji bardzo
dokładnie
uzasadnił
przyjęte
kwalifikacje
prawne,
przypisanych
oskarżonemu
poszczególnych
przestępstw,
wyjaśniając przy
tym, dlaczego
przyjął do
czynów
przypisanych w
pkt II
konstrukcję tzw.
ciągu
przestępstw,
dlaczego już do
tego ciągu nie
zaliczył
przestępstwa
przypisanego
oskarżonemu w
pkt I oraz
dlaczego do
przestępstwa
przypisanego w
pkt III przyjął
konstrukcję
przestępstwa
ciągłego z art. 12
§ 1 k.k.

W powyższym
zakresie
ustalenia Sądu
I instancji nie
są przez strony
kwestionowane,
więc Sąd

odwoławczy, by się nie powtarzać, zgadzając się w pełni z tymi ustaleniami, jak i przyjętą oceną prawną, zawartymi w treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku, odwołuje się do nich, czyniąc z nich integralną część niniejszego uzasadnienia.

Również żadnych zastrzeżeń nie budzi wymiar orzeczonych kar jednostkowych, jak i pozostałych rozstrzygnięć, zawartych w punktach od IX do XV, więc również w tym zakresie rozstrzygnięcia te należy w pełni zaakceptować.

Na marginesie tylko należy zauważyć, iż Sąd I instancji w podstawie prawnej wymiaru kar za przestępstwa ciągle w punktach III i VII nie przywołał przepisu art. 57b k.k., jednak Sąd Apelacyjny nie mógł tej

podstawy wymiaru kar zmodyfikować, gdyż byłoby to działanie na niekorzyść oskarżonego a w tym zakresie prokurator nie postawił zarzutu na niekorzyść oskarżonego.

Poza tym to uchybienie nie wpływało na treść wyroku, bowiem orzeczone kary mieściły się w granicach, określonych przepisem art. 57b k.k.

II. APELACJA OBROŃCY

Ad. 1

Apelujący obrońca jedynie kwestionuje dokonaną przez Sąd I instancji ocenę opinii sądowo-psychiatrycznej, podnosząc, iż opinia ta w sposób nieprawidłowy przyjmuje, iż oskarżony działał w pełnej poczytalności, mimo iż w jego ocenie istnieją wątpliwości, co do możliwości przypisania

oskarżonemu, iż miał on pełną zdolność rozpoznania znaczenia czynów a zwłaszcza pokierowania swoim postępowaniem w rozumieniu art. 31 § 1 k.k. Z zarzutem tym skarżący wiąże błędne oddalenie wniosku dowodowego o dopuszczenie dowodu z opinii innego zespołu biegłych lekarzy psychiatrów i psychologa.

Powyższe zarzuty nie zasługiwały na uwzględnienie, bowiem miały one charakter polemiczny z prawidłowymi ustaleniami Sądu I instancji w zakresie możliwości oparcia rozstrzygnięcia na podstawie opinii przeprowadzonej w toku niniejszego postępowania.

Należy zauważyć, iż biegłe psychiatrzy: E.

P. i M. Z. a także biegła psycholog H. N. w swojej pisemnej, jak i ustnej, uzupełniającej opinii nie miały żadnych wątpliwości co do przyjętej pełnej poczytalności oskarżonego i to zarówno w zakresie zdolności do rozumienia znaczenia czynu, jak i pokierowania swoim postępowaniem (k. 425-430 i 1251v-1252). Należy podkreślić, iż biegle w toku wywiadu z oskarżonym powzięły wiadomość, iż w przeszłości oskarżony był karany za groźby karalne (k. 425, 427). Dodać należy, iż oskarżony w toku niniejszego postępowania nie krył się z tą informacją, mimo iż jego dane o karalności nie zawierają tego skazania (k. 1421), bowiem to samo oświadczył w toku

przesłuchania
przed
prokuratorem
(k. 169v), jak i
podczas
zebrania
informacji przez
specjalistę
terapii
uzależnień (k.
954). Ta
okoliczność
mogła być więc
w pełni
wykorzystana
przez biegłych w
trakcie
opiniowania,
gdyż nie
dotyczyła ona
samego
skazania, które
już uważane
jest za niebyłe,
ale dotyczyła
doświadczeń
oskarżonego z
popelnianiem
czynu
zabronionego i
grożącą mu za to
odpowiedzialnością.

Biegłe również,
po wywiadzie z
oskarżonym, jak
i po zapoznaniu
się z aktami
sprawy, jak i po
przeprowadzonych
badaniach
doszły do
jednoznacznego
wniosku, iż
oskarżony jest
osobą z
zaburzeniami
osobowości w
przebiegu
uzależnienia

mieszanego.

Biegle bowiem ustaliły, iż oskarżony jest osobą uzależnioną od alkoholu i amfetaminy, że przeszedł dwukrotnie terapię stacjonarną i po jej zakończeniu przez dłuższy czas utrzymywał abstynencję, lecz teraz od dwóch lat powrócił do nałogu, że przedmiotowe czyny motywowane były chęcią uzyskania leków, z których domowym sposobem wytwarzał substancje psychotropowe, którymi się narkotyzował i w tym czasie, gdy popełniał przestępstwa, znajdował się pod wpływem substancji psychotropowych i czynów tych dopuścił się w celu zaspokojenia potrzeby nałogowej. Biegle nie miały wątpliwości, iż tempore criminis poczytalność

oskarżonego nie
była ani
zniesiona, ani
ograniczona,
znajdował się w
stanie upojenia
alkoholowego
prostego i w
stanie odurzenia
analogicznego
do upojenia
prostego, co
istotne, w sferze
psychicznej
oskarżonego nie
pojawiły się
żadne
dysfunkcje,
które mogłyby
wpływać na
ograniczenie
jego
poczytalności i
co
najważniejsze,
cyt.:
„predyspozycje
intelektualne i
osobowościowe
pozwalały
podejrzanemu
(oskarżonemu –
przyp. SA) na
racjonalną ocenę
sytuacji
społecznych oraz
na racjonalną
kontrolę nad
swoim
zachowaniem”.
Biegle nie miały
wątpliwości, iż
tylko utrzymanie
przez niego
abstynencji
pozwoli na jego
funkcjonowanie
zgodne ze
społecznymi
oczekiwaniami i

niezbędne jest w związku z tym skierowanie jego na leczenie odwykowe.

Biegłe na rozprawie potwierdziły swoje wywody i wnioski zawarte w pisemnej opinii, w tym także w dodatkowej opinii z k. 1219-1221, jak również wyjaśniły, iż łączenie alkoholu i narkotyków nie wpływa na wyłączenie poczytalności oskarżonego, tym bardziej, iż oskarżony od lat uzależniony jest od obu rodzajów substancji, ma wystarczający poziom intelektualny, aby przewidzieć wpływ zażywania tych środków na swoje postępowanie i skutki z tego wynikające. Przy czym, jak to podkreśliła biegła psycholog, podwyższony u oskarżonego poziom neurotyzmu nie ma wpływu

na zdolność kierowania swoim postępowaniem. Biegle przekonywująco przy tym w uzupełniającej opinii pisemnej podkreśliły, iż ich wnioski są w pełni zgodne z wnioskami zawartymi w kwestionariuszu zebrania informacji przez specjalistę terapii uzależnień (k. 1219-1221). I choć Sąd I instancji pominął tę opinię podczas oceniania całościowej opinii psychiatrycznej, to ta konstatacja biegłych jest oczywista w świetle zarówno pierwszej opinii pisemnej (k. 425-430), jak i treści wspomnianego kwestionariusza (k. 953-959). Skoro zaś opinia biegłych jest jasna, pełna i nie zawiera żadnych sprzeczności a tym samym uznać należy ją za wiarygodną, to w świetle art. 201 k.p.k. brak

było podstaw do zasięgnięcia nowej opinii innych biegłych psychiatrów i psychologa. Tym samym Sąd I instancji zasadnie, kierując się tymi przesłankami na rozprawie oddalił wniosek obrońcy, znajdujący się na k. 1169-1170 i ponowiony na rozprawie (k. 1252), trafnie też zauważając, iż obrońca w czasie przesłuchania biegłych nie wskazał na okoliczności wymagające uzupełnienia lub dodatkowego wyjaśnienia (k. 1252). To zaś znów świadczy o bezzasadności postawionego w apelacji ponownego wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii dwóch innych biegłych psychiatrów i psychologa.

Obrońca oskarżonego, podważając w treści apelacji w/w opinię biegłych jedynie wdaje się w

polemikę ze
stwierdzeniami
biegłych. Trzeba
bowiem
podkreślić, iż
biegłe zwróciły
uwagę na te
wszystkie
aspekty, do
których
odwołuje się
skarżący, tj.
wpływ
uzależnienia od
substancji
psychotropowej
połączony z
nałogiem
alkoholowym,
jak i na stan
oskarżonego, tj.
głód
narkotykowy, w
jakim popełniał
poszczególne
przestępstwa.
Nie jest przy tym
prawdą, iż biegłe
potraktowały te
okoliczności
pobieżnie, gdyż
wyraźnie
zwróciły na to
uwagę w trakcie
opiniowania
pisemnego, jak
i ustnego i
wskazując także
na inne
okoliczności
związane z
funkcjonowaniem
oskarżonego
wykazały, iż
oskarżony,
mimo tego
stanu, był w
stanie
pokierować
swoim

postępowaniem.
Trzeba przy
tym podkreślić,
iż ta pełnia
świadomości
poczyznań
oskarżonego i
możliwość
kontrolowania
swojego
zachowania
łącznie z
racjonalnością
myślenia wynika
wprost z
wyjaśnień
oskarżonego (k.
170, 386-387,
743-745,
828-850,
853-854,
1176v-1177).
Oskarżony na
temat
poszczególnych
zdarzeń, jak i
swojej
motywacji
wypowiada się
bardzo składnie,
logicznie,
wyjaśniając przy
tym nie tylko
przyczyny
swojego
postępowania,
ale i zmiany
taktyki
postępowania,
gdy zorientował
się, iż
pracownicy
aptek już go
rozpoznawali i
proste
zachowania nie
mogły przynieść
szans
powodzenia w
jego procederze

kradzieży leków.
Właśnie te
wyjaśnienia
wskazują jasno,
iż oskarżony,
kierując się
chęcią zdobycia
leków, w całości
kontrolował
swoje
zachowanie,
łącznie z etapem
końcowym, gdy
groził
pokrzywdzonemu
D. D.
pozbawieniem
życia w trakcie
ucieczki z apteki
i gdy już,
nie mając gdzie
uciec, oddał się
w ręce policji.
Apelujący
niezasadnie przy
tym odwołuje się
do innych opinii
psychiatrycznych,
wydanych w
innych
sprawach, jak i
obecnego stanu
wiedzy.
Podkreślić
bowiem trzeba,
iż ten stan
wiedzy był znany
biegłym, czego
przecież obrońca
nie kwestionuje,
natomiast
odwoływanie się
do innych opinii
nie może
przynieść
stawianemu
zarzutowi szans
powodzenia,
gdyż opinie te
nie dotyczyły

oskarżonego, ale
innych
przypadków.
Poza tym, co
wynika z opinii
biegłych, jak
i z samych
wyjaśnień
oskarżonego,
oskarżony w
trakcie
inkryminowanych
zdarzeń był
wyjątkowo
świadomy,
mimo
znajdowania się
pod wpływem
substancji
psychotropowych.
Poza tym, jak
sam oskarżony
przyznał,
eskalując swoje
zachowanie, nie
chciał nikomu
zrobić krzywdy
a jedynie chciał
wejść w ten
sposób w
posiadanie
leków, gdyż
wcześniejsze
metody ich
kradzieży już nie
były skuteczne.
Nie można więc
na tej podstawie
zasadnie
podważyć
przyjętego przez
Sąd I instancji
działania
oskarżonego w
warunkach
pełnej
poczytalności a
tym samym
skutecznie
podważyć

wiarygodność
opinii biegłych.
Sąd odwoławczy
przy tym nie
dopatruje się
sprzeczności w
zacytowanych w
apelacji
sformułowaniach
biegłych (str. 5
apelacji). Biegłe
bowiem
wskazały na
predyspozycje
intelektualne i
osobowościowe
oskarżonego,
pozwalające na
kontrolę
racjonalną nad
swoim
zachowaniem,
mimo że
oskarżony był
„nałogowcem”
ze wszelkimi
negatywnymi
skutkami
wieloletniego
systematycznego
przyjmowania
narkotyków i
alkoholu. Biegłe
również jasno
stwierdziły,
mając przecież
na uwadze
okoliczności
inkryminowanych
zdarzeń i mając
na uwadze
działanie
oskarżonego
zarówno pod
wpływem
alkoholu, jak
i narkotyków,
iż oskarżony
w tym czasie
znajdował się w

stanie upojenia prostego i w stanie odurzenia analogicznego do upojenia prostego, wykluczając jednocześnie zniesienie lub ograniczenie poczytalności. Nie jest więc trafne stwierdzenie apelującego, iż biegłe na ten temat nie wypowiedziały się jednoznacznie. Trzeba także, wbrew sugestiom skarżącego, podkreślić, iż biegłe odniosły się do treści wywiadu specjalisty terapii uzależnień, o czym już wyżej wspomniano. Nadmienić przy tym należy, iż biegłe także stwierdziły u oskarżonego zaburzenia zachowania spowodowane używaniem substancji psychoaktywnych, co znów związane jest z zaburzeniami osobowości w przebiegu uzależnienia

mieszanego, o czym biegłe dokładnie wspominają w swojej opinii na k. 429. Trzeba przy tym podkreślić, iż biegłe także, jak terapeuta, przeprowadziły stosowne badania oskarżonego, tyle że przedmiot badania biegłych był szerszy, niż terapeuty, bowiem biegłe w istocie, poza kwestiami związanymi z uzależnieniem od alkoholu i środków psychoaktywnych musiały wypowiedzieć się na temat poczytalności oskarżonego, co już przecież nie było przedmiotem badania terapeuty.

Również odwoływanie się przez apelującego do omyłki, jaka znalazła się w opinii na temat wcześniejszej karalności oskarżonego jest nietrafione.

Biegłe na rozprawie

przyznały, iż do opinii wkradł się błąd w stwierdzeniu o wielokrotnej karalności oskarżonego, choć przyznały, iż w trakcie wywiadu oskarżony potwierdził jedno ukaranie za groźby karalne, co przecież jest prawdą, jak i przekonywująco wyjaśniły, iż ten błąd nie wpływa na końcowe wnioski opinii. Oczywistym przy tym jest, iż oskarżony doskonale zna konsekwencje łamania prawa, co wynika nie tylko z faktu, iż już miał do czynienia w przeszłości z organami ścigania i wymiarem sprawiedliwości w związku z łamaniem norm porządku prawnego, ale również doskonale wiedział o konsekwencjach swojego aktualnego zachowania, o czym świadczy choćby fakt

podjęcia próby
ucieczki przed
policją po
ostatnim
zdarzeniu.

W rzeczywistości
więc apelacja,
niezasadnie
kwestionująca
opinię biegłych
dąży do
przeprowadzenia,
niejako na
wszelki wypadek
innej opinii
przez inny zespół
biegłych w
nadziei, że jej
wynik może
być odmienny,
tj. pożądanym z
punktu widzenia
obranej linii
obrony.

Powyższe więc
przekonuje o
niezasadności
tej apelacji a
tym samym o
niemożności jej
uwzględnienia.

**I. APELACJA
OSKARŻYCIELA
PUBLICZNEGO
–
PROKURATORA**

Ad. 1

Apelacja ta
okazała się
uzasadniona,
choć w zakresie
postawionego
wniosku już
tylko częściowo.

Prokurator skarży wymiar orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności, trafnie wywodząc, iż poprzez zastosowanie, przy ustalaniu wymiaru kary, zasady zbliżonej do pełnej absorpcji karę tę należy uznać na rażąco niewspółmiernie łagodną. Należy zauważyć, iż M. W. został skazany łącznie za jedną zbrodnię kwalifikowaną z art. 280 § 2 k.k. w zb. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za dwie zbrodnie kwalifikowane (w ramach ciągu przestępstw) z art. 280 § 2 k.k., za jedno przestępstwo ciągle, na które składa się, gdyby rozpatrywać oddzielnie, aż 16 czynów kradzieży szczególnie zuchwałych z art. 278a § 1 k.k. a także jeden występki kradzieży z włamaniem i jeden usiłowania

takiej kradzieży oraz za jeden występki z art. 190 § 1 k.k. i jeden występki z art. 53 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 k.k.

Połączeniu w karę łączną podlegały kary pozbawienia wolności w wymiarach 3 lat i 8 miesięcy, 4 lat, 2 lat, 3 miesięcy i 4 miesięcy. Tym samym, zgodnie z art. 86 § 1 k.k. można było wymierzyć oskarżonemu karę łączną pozbawienia wolności w granicach od 4 lat i 1 miesiąca do 10 lat i 3 miesięcy. Tymczasem Sąd Okręgowy wymierzył „tylko” karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 4 lat i 6 miesięcy, co, mając na uwadze bardzo rozległą działalność przestępczą od września do (...) r., jak i pokrzywdzenie tymi działaniami

tak wielu podmiotów, kara ta jawi się jako wyjątkowo rażąco łagodna, przez co ze społecznego punktu widzenia jest karą niezrozumiałą i niemożliwą do zaakceptowania, mimo, iż większość tych przestępstw jest do siebie podobnych, zostały one popełnione w bardzo bliskiej odległości czasowej a do tego były związane z uzależnieniem oskarżonego. Sąd I instancji jednak, wymierzając tę karę, nie docenił wskazanych wyżej niekorzystnych dla oskarżonego okoliczności, na które wskazuje skarżący prokurator. Skarżący prokurator trafnie wskazał na szereg okoliczności obciążających, przemawiających za dużym ujemnym ładunkiem społecznej szkodliwości

całościowej działalności przestępczej oskarżonego. I choć nie ma podstaw, by w jakimkolwiek stopniu podwyższyć wymiary kar jednostkowych, gdyż zostały one ukształtowane przez Sąd Okręgowy na prawidłowym poziomie, przy uwzględnieniu okoliczności obciążających i łagodzących, do których Sąd I instancji się odwołuje, to jednak rację ma oskarżyciel publiczny, iż wymiar kary łącznej, przy skazaniu oskarżonego za tak liczne przestępstwa, w tak niskim wymiarze nie może zostać w niniejszej sprawie zaakceptowane.

Sąd odwoławczy uznał, iż w tym przypadku, odwołując się do powyższych okoliczności, w pełni wystarczającą będzie kara łączna

pozbawienia
wolności w
wymiarze 6
lat a więc
kara orzeczona
z zastosowaniem
zasady asperacji.
Dopiero bowiem
ta kara w
pełni oddaje
zawartość
kryminalną
całościowego
zachowania się
oskarżonego
osądzanego w
niniejszym
postępowaniu i
czyni ona zadość
wszelkim
wymogom
wskazanym w
przepisach art.
85a k.k., jak
i art. 53 k.k.,
uwzględniając
także postawę
procesową
oskarżonego,
który co do
zasady posiada
pozytywną
opinię
środowiskową
(k. 410-411).
Natomiast,
mając właśnie
na uwadze te
korzystne
okoliczności, w
tym postawę
procesową
oskarżonego,
który w pełni
przyznał się
do winy i
wraził skruchę,
jak również
co do zasady,
w zdecydowanej

<p>większości jednorodajowość popelnionych czynów nie można uwzględnić propozycji prokuratora wymierzenia oskarżonemu kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 9 lat i 6 miesięcy, gdyż wówczas już kara ta w takiej wysokości byłaby postrzegana jako drakońska, niezrozumiała i niemożliwa do zaakceptowania.</p>	
<p>Wniosek</p>	
<p>I. APELACJA OSKARŻYCIELA PUBLICZNEGO – PROKURATORA</p> <p>1. zmiana zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu M. W. za przypisane mu przestępstwa kary łącznej 9 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności a w pozostalej części o utrzymanie w mocy tego wyroku.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

**II. APELACJA
OBROŃCY**

1. uchylenie –
po uzupełnieniu
przewodu
sądowego w
sposób
wskazany we
wniosku
dowodowym –
zaskarżonego
wyroku w
zakresie
punktów I-XVI
i umorzenie
postępowania z
powodu
niepoczytalności
oskarżonego w
chwili
popelnienia
zarzucanych mu
czynów oraz
orzeczenie
środka
zabezpieczającego
w postaci terapii
uzależnień od
substancji
psychoaktywnych
i alkoholu.

2.
(„ewentualnie”)
uchylenie
zaskarżonego
wyroku w
punktach I-XVI
i przekazanie
sprawy Sądowi
Okręgowemu w
P. w tym zakresie
do ponownego
rozpoznania.

Zwiąże o
powodach
uznania wniosku

za zasadny,
częściowo
zasadny albo
niezasadny.

**I. APELACJA
OSKARŻYCIELA
PUBLICZNEGO
–
PROKURATORA**

Ad. 1

Co do tego wniosku odniesiono się wyczerpująco wyżej, przy omówieniu zarzutu postawionego w tej apelacji, uznając, iż wiosek ten jest uzasadniony co do wymiaru 6 lat kary łącznej pozbawienia wolności.

**II. APELACJA
OBROŃCY**

Ad. 1

Uwzględnienie tego wniosku nie jest możliwe, gdyż w realiach tej sprawy, mając na uwadze prawidłowo poczynione ustalenia faktyczne, umorzenie postępowania z przyczyn, jakie wynikają z zarzutu

<p>apelacyjnego nie znajduje żadnego uzasadnienia.</p> <p>Ad. 2</p> <p>Uwzględnienie tego wniosku nie znajduje uzasadnienia w treści art. 437 § 2 zd. 2 k.p.k.</p>		
<p>4.</p> <p>OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>1.</p>	<p>Sąd Apelacyjny z urzędu, na podstawie art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 45 § 1 k.w. uchylił zaskarżony wyrok w punktach IV, V i XIV i umorzył postępowanie wobec oskarżonego o zarzucane mu (a przypisane w pkt IV) wykroczenie z art. 124 § 1 k.w.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>Wydanie takiego rozstrzygnięcia w postępowaniu</p>		

odwoławczym było niezbędne, bowiem wykroczenie to zostało popełnione w dniu (...) r., przed upływem roku wszczęto postępowanie wobec oskarżonego a tym samym, zgodnie z art. 45 § 1 k.k. karalność tego wykroczenia upłynęła po 2 latach a więc po upływie 26.10.2022 r. Tym samym nastąpiło już przedawnienie orzekania co do tego wykroczenia i tym samym, zgodnie z przytoczonymi wyżej przepisami (i art. 437 § 2 zd. 1 k.p.k.) należało uchylić zawarte w wyroku orzeczenia dotyczące tego wykroczenia i umorzyć w tym zakresie postępowanie.

5.
ZSTRZYGNIĘCIE
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO

<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.11.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>0.1 Utrzymano w mocy rozstrzygnięcia w zakresie winy oskarżonego, przyjętych kwalifikacji prawnych przestępstw i orzeczonych kar jednostkowych (punkty I, II, III, VII), w zakresie zaliczenia na poczet kary łącznej okresu tymczasowego aresztowania (pkt IX), w zakresie orzeczonego środka zabezpieczającego (pkt X), w zakresie orzeczonych przypadków (punkty XI i XII), w zakresie orzeczonych obowiązków naprawienia</p>		

<p>szkody (pkt XIII) i zasądzonych zadośćuczynień (pkt XV) oraz w zakresie kosztów procesu (punkty XVI i XVII).</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Na temat prawidłowości wydanych orzeczeń z w/w punktów wypowiedziano się już wyżej w pkt 3 przed ustosunkowaniem się do zarzutów apelacyjnych.</p> <p>Dodać tylko należy, iż zaliczenie tymczasowego aresztowania na poczet orzeczonej kary łącznej znajduje uzasadnienie w treści art. 63 § 1 k.k. oraz w protokole zatrzymania oskarżonego na k. 21.</p> <p>Orzeczenie środka zabezpieczającego w postaci terapii uzależnień od substancji</p>	

psychoaktywnych i alkoholu jest wynikiem ustaleń Sądu I instancji odnośnie stwierdzonego u oskarżonego uzależnienia od tych substancji i alkoholu, jak i wynikającej z opinii biegłych psychiatrów i psychologa konieczności poddania oskarżonego takiej terapii, bowiem bez jej przeprowadzenia a co się z tym wiąże bez utrzymania przez oskarżonego abstynencji zachodzić będzie duże prawdopodobieństwo popełnienia przez oskarżonego ponownego czynu zabronionego związanego z tym uzależnieniem.

Trzeba zauważyć, iż to uzależnienie u oskarżonego jest głębokie i z opinii tej jasno wynika, iż poddanie oskarżonego takiej terapii w ramach środka

zabezpieczającego jest konieczne, by zapobiec popełnieniu przez sprawcę czynu zabronionego, jeżeli przy tym uwzględni się fakt, iż dotychczasowe podejmowanie przez oskarżonego leczenia odwykowego nie dało trwałych efektów. Na konieczność takiego leczenia zwraca też uwagę specjalista terapii uzależnień, mając na uwadze dotychczasową nieskuteczność leczenia oskarżonego w różnych ośrodkach (k. 953-959). Tym samym za w pełni zasadne należy uznać motyw wydania takiego rozstrzygnięcia zaprezentowane przez Sąd I instancji w treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku (sekcja 4, pkt X na str. 36-37).

Również
żadnych

zastrzeżeń nie
budzi
zastosowanie
przez Sąd I
instancji
przepisu art. 46
§ 1 k.k. Sąd
I instancji uznał
za konieczne
orzeczenie
takich środków
kompensacyjnych,
gdyż szkody
majątkowe nie
zostały przez
oskarżonego
naprawione, jak
i za sprawiedliwe
należało uznać
zrekompensowanie
pokrzywdzonym
szkód
niemajątkowych
w postaci
zadośćuczynienia.
W tym zakresie
Sąd I instancji
wystarczająco i
przekonywująco
uzasadnił swoje
stanowisko w
uzasadnieniu
wyroku w sekcji
4 pod punktami
XIII i XV na str.
37-38 i 39.

Zastrzeżeń
stron, jak i Sądu
odwoławczego
nie budzą
orzeczenia
dotyczące
przepadku
przedmiotów,
wydane na
podstawie art.
44 § 1 k.k.
(pkt XII) i
na podstawie

art. 44 § 2
k.k. (pkt XI),
gdyż dotyczą one
przedmiotów
służących do
popelnienia
przestępstwa
bądź
pochodzących z
przestępstwa.

Orzeczenia o
kosztach
procesu zwarte
w punktach
XVI i XVII
zaskarżonego
wyroku znajdują
swoje oparcie
we wskazanych
przez Sąd I
instancji
przepisach. Nie
były one w
niniejszej
sprawie
kwestionowane
ani przez
występującego w
toku
postępowania
przed Sądem I
instancji
obrońcę z urzędu
co do wysokości
przyznanego mu
„wynagrodzenia”,
ani też nie były
kwestionowane
przez strony co
do zwolnienia
oskarżonego od
ponoszenia
kosztów
sądowych, zaś
Sąd odwoławczy
nie znalazł
powodów, by
w orzeczenia te

zaingerować z urzędu.	
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany
0.0.1Zmiana dotyczy wymiaru orzeczonej w pkt VIII kary łącznej pozbawienia wolności.	
Zwięźle o powodach zmiany	
O powodach tej zmiany wypowiedziano się wyżej w pkt 3 wyczerpująco przy ustosunkowaniu się do zarzutu postawionego w apelacji oskarżyciela publicznego.	
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa	

prawna uchylenia			
1.1.	Sąd Apelacyjny z urzędu, na podstawie art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 45 § 1 k.w. uchylił zaskarżony wyrok w punktach IV, V i XIV i umorzył postępowanie wobec oskarżonego o zarzucane mu (a przypisane w pkt IV) wykroczenie z art. 124 § 1 k.w.	# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
O powodach wydania orzeczenia na podstawie art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. wypowiedziano się wyżej w pkt 4.			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości Nie dotyczy	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			

3.1.	<p>Konieczność umorzenia postępowania</p> <p>Sąd Apelacyjny z urzędu, na podstawie art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 45 § 1 k.w. uchylił zaskarżony wyrok w punktach IV, V i XIV i umorzył postępowanie wobec oskarżonego o zarzucane mu (a przypisane w pkt IV) wykroczenie z art. 124 § 1 k.w.</p>	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
O powodach wydania orzeczenia o uchyleniu zaskarżonego wyroku i umorzeniu postępowania w tej części wypowiedziano się wyżej w pkt 4.			

4.1.	Nie dotyczy	# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
Nie dotyczy			
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
	Nie dotyczy		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
IV i V	Z uwagi na występowanie przed Sądem Apelacyjnym obrońcy oskarżonego, działającego z urzędu i złożenie przez niego		

wniosku o przyznanie kosztów nieopłaconej w żadnej części pomocy prawnej świadczonej oskarżonemu w postępowaniu apelacyjnym, o kosztach tych orzeczono na podstawie art. 29 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tj. Dz.U. z 2022 r., poz. 1184) w zw. z § 2 pkt 1 i 2, § 4 ust. 1 i 3 i § 17 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (tj. Dz.U. z 2019 roku, poz. 18) w wysokości opłaty określonej w § 17 ust. 2 pkt 5, powiększonej o stawkę 23% VAT a więc łącznie kwoty 738,00 zł brutto.

Mając na uwadze konieczność odbycia przez oskarżonego długoterminowej kary pozbawienia wolności, a także fakt, iż oskarżony nie posiada żadnego majątku ani źródeł dochodów, zwolniono oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze oraz od opłaty za obie instancje na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity z 1983 r., Dz.U. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).

7. PODPIS

G. N. K. L. M. K.